

عنوان مقاله:

بررسی شعر درمانی بر سطح امید به زندگی زنان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زینب جوانی وایقان - کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه روانشناسی، تهران، ایران.

جاوید پیمانی - استادیار دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر به بررسی اثربخش شعر درمانی (اشعار مولانا) بر سطح امید به زندگی زنان بالای 30 سال شهر تهران پرداخته است. روش: نمونه آماری این پژوهش شامل 100 نفر از زنان بالای 30 سال شهر تهران است که بصورت نمونه گیری در دسترس انتخاب شده اند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش مصاحبه و پرسشنامه امید به زندگی میلر است. در این پژوهش آزمودنی ها به 2 گروه تقسیم شده اند گروه اول کسانی که اشعار مولانا را 25 ساعت در ماه می خوانند و گروهی که اشعار مولانا را نمی خوانند. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش های آمار توصیفی مانند میانگین، انحراف معیار و واریانس و سپس با استفاده از روش های آمار استنباطی t دو گروه مستقل سوالات تحقیق مورد سنجش قرار گرفت. نتیجه: بین سطوح امید به زندگی زنانی که اشعار مولانا را می خوانند و زنانی که اشعار مولانا را نمی خوانند تفاوت معنی داری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

شعر درمانی، اشعار مولانا، امید به زندگی زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/676116>

